

Arrest

**nr. 35 706 van 11 december 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 13 mei 2008 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 1 april 2008 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 33 696 van 30 oktober 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de behandeling van het beroep uitgesteld wordt naar de zitting van 4 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de heer X, tweede verzoeker en van advocaat M. NIYONZIMA, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

In zoverre tweede verzoeker het verzoekschrift heeft ingediend in eigen naam dient te worden gewezen op de bepaling van artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) die stelt dat:

“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.”

Het belang, zoals hierboven omschreven, dient persoonlijk en rechtstreeks te zijn. Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden begrepen, de vereiste dat de verzoekende partij zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden. Er dient steeds een voldoende geïndividualiseerd verband te bestaan tussen de bestreden beslissing en de verzoekende partij zelf. Het rechtstreekse karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing. Het houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beiden.

In casu betreft het voorwerp van de voorliggende vordering de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 1 april 2008 waarbij het visum aan eerste verzoeker wordt geweigerd. Betreffende beslissing heeft met andere woorden enkel betrekking op diegene wiens visumaanvraag wordt geweigerd. Gelet op het ontbreken van een persoonlijk belang heeft de broer van een vreemdeling aan wie een visum geweigerd werd niet de vereiste hoedanigheid om deze beslissing aan te vechten (RvS 19 augustus 2005, nr. 148 268).

Het beroep is niet ontvankelijk voor zover het door tweede verzoeker werd ingediend wegens gebrek aan belang.

2. Over de rechtspleging

In zijn verzoekschrift vraagt verzoeker om zijn visumaanvraag opnieuw te onderzoeken en om hem een visum kort verblijf toe te kennen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in het voorliggende geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet op als annulatierechter. Hij kan derhalve enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissingen uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn annulatiebevoegdheid niet bevoegd is om zich uit te spreken over het al dan niet toekennen van een visum kort verblijf.

3. Onderzoek van het beroep

Verzoeker zet in zijn verzoekschrift uiteen wat volgt:

“J’ai accusé réception de l’acte de notification du 2 avril 2008 faisant l’objet de la motivation de refus de la demande de visa soumise au Consulat du Royaume de Belgique. A cet effet j’ai l’honneur de vous transmettre une requête introductive à votre attention afin de réactualiser et examiner ma demande de visa. Monsieur le président j’apporte à votre connaissance que je me rends chez mon frère résidant en Belgique détenteur de ses moyens juridiques et administratives et ayant un lieu de parenté légale et marié avec une Belge, et cette visite rentre dans le cadre de la réciprocité familiale, ce que ne peut être infirmé vue le lien de parenté. Par ailleurs je n’ai nullement l’intention de rester en Belgique ou de résider clandestinement, vue que je suis commerçant et sachant que j’ai introduit et inclus dans ma demande de visa mon registre de commerce faisant foi de ne pas négliger ma situation commerciale en Algérie. En outre je dispose de moyens financiers qui serait bénéfiques à mon court séjour et donc je serais hébergé chez mon frère. Je pense que j’apporte des garanties suffisantes à ce recours. Vu le lien de parenté qui ne peut pas être exclus. Monsieur le président attendu et en vertu de l’article et des articles rentrants dans le cadre de la voie de recours je vous serais gré de bien vouloir mettre en valeur mes déclarations qui sont de bonne foi et me faciliter l’obtention d’un visa de court séjour pour me rendre en Belgique et de retrouver dans mon pays d’origine dès la clôture du visa éventuellement accordé »

De verwerende partij werpt op dat het verzoekschrift nietig is daar het geen uiteenzetting van een middel vermeldt, dat ter ondersteuning van het beroep wordt ingeroepen.

Op grond van artikel 39/69, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting van de feiten en de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door

de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr.130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoeker beperkt zich in zijn uiteenzetting tot feitelijke omstandigheden zonder te preciseren welke bepaling of beginsel werd overtreden. Verzoeker mag het niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overlaten om uit deze feitelijke uiteenzetting een middel te distilleren. De uiteenzetting kan niet als een ontvankelijk middel worden verstaan.

In zoverre de raadsman van verzoeker ter terechtzitting de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat dit middel niet kan worden afgeleid uit de in het verzoekschrift aangebrachte uiteenzetting van feitelijke gegevens. Verzoeker mag het niet aan de Raad overlaten om uit die uiteenzetting een middel te distilleren (RvS 29 januari 2003, nr. 115.205). Het ter terechtzitting aangevoerde middel betreft geen middel van openbare orde, noch een middel dat verzoeker niet in het inleidende verzoekschrift kon aanvoeren. Derhalve is het een nieuw middel dat niet op een ontvankelijke wijze voor het eerst ter terechtzitting kan worden aangevoerd.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU